NR. 6. LWÓW — KWIECIEŃ 1926 ROK II

SZACHY

MIESIĘCZNIK POŚWIĘCONY GRZE I STUDJOM SZACHOWYM

REDAKTOR NACZ. I ODPOWIEDZIALNY: KAROL JAN LINK LWÓW, UL. SAKRAMENTEK 4/II P.

PRENUM. ROCZNA 8 ZŁ, PÓŁROCZNA 4 ZŁ CENA EGZEMPLARZA 95 GROSZY KONTO CZEK. P. K. O. NR. 153.152

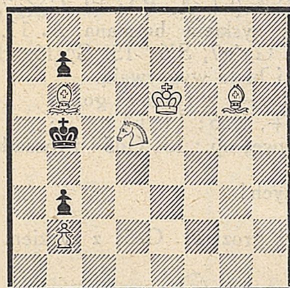
ADRES ADMINISTRACJI: „SZACHY" LWÓW, L. SAPIEHY 77. — TEL. 496

ZADANIA

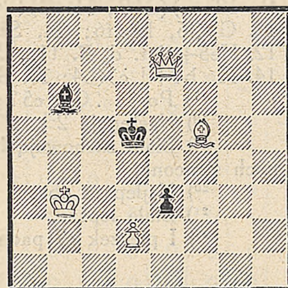

Nr. 93
A. Drykier, Łuck
(Oryginalne)

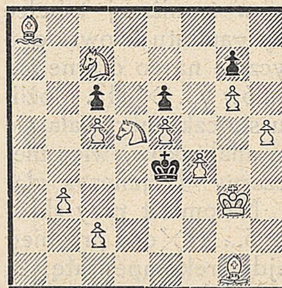
Mat w 2 posunięciach.

Nr. 94
Emil Gross, Warszawa
(Oryginalne)

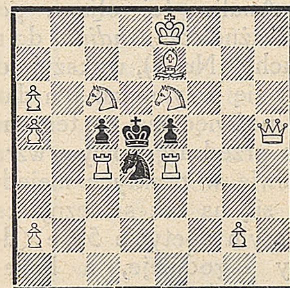
Mat w 2 posunięciach.

Nr. 95
N. Kaszuba, Drohobycz
(Oryginalne)

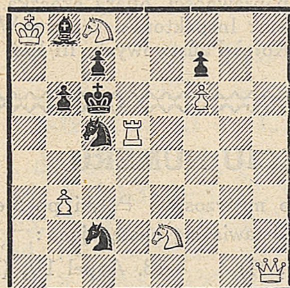
Mat w 2 posunięciach.

Nr. 96
J. Kopystjański, Gródek Jag.
(Oryginalne)

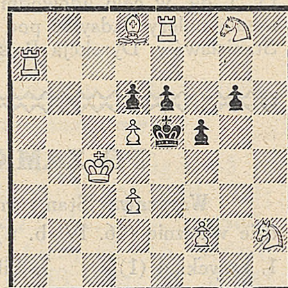
Mat w 2 posunięciach.

Nr. 97
Jakób Rosberger, Drohobycz
(Oryginalne)

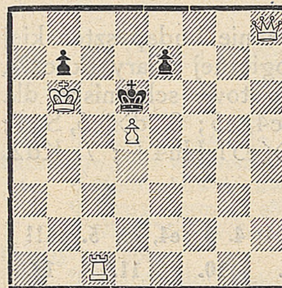
Mat w 2 posunięciach.

Nr. 98
Roman Tuszowski, Siedlisko
(Oryginalne)

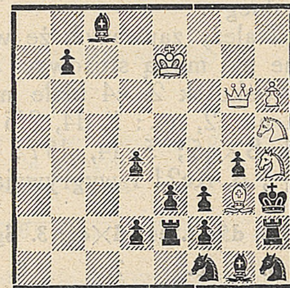
Mat w 2 posunięciach.

Nr. 99
J. Klemensiewicz, Kraków
(Oryginalne)

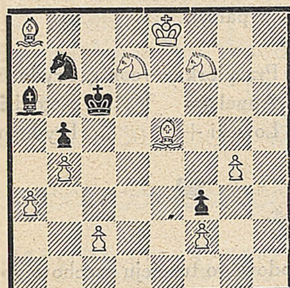
Mat w 3 posunięciach.

Nr. 100
Dawid Przepiórka, Warszawa
(„British Chess Magazine" 1926)

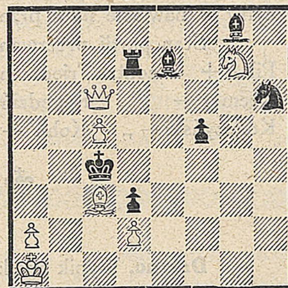
Mat w 3 posunięciach.

Nr. 101
O. Skobowski, Lwów
(Oryginalne)

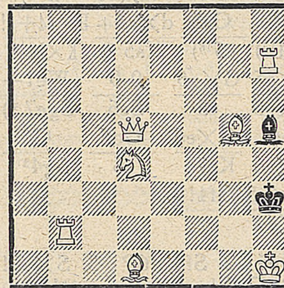
Mat w 3 posunięciach.

Nr. 102
Marjan Wróbel, Lwów
Poświęcone Inż. Wł. Łasińskiemu.
(Oryginalne)

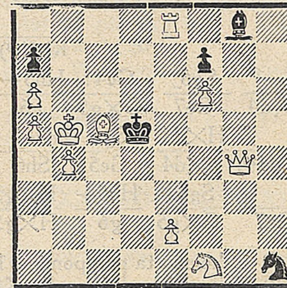
Mat w 3 posunięciach.

Nr. 103
M. Soukup, Pardubice
(Oryginalne)

Samomat w 4 posunięciach.

Nr. 104
A. F. Ianovcic, Soroki
(Oryginalne)

Samomat w 5 posunięciach.

Rozwiązania zadań oraz wszelkie uwagi, prosimy nadsyłać do Redakcji (nie do Administracji!). Nazwiska rozwiązujących ogłosimy w następnym numerze pod warunkiem, że rozwiązania wpłyną najdalej do 5. V. 1926.

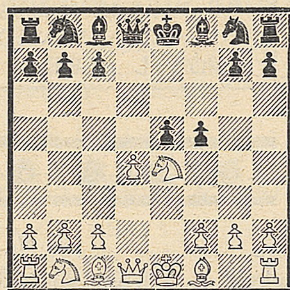
ALEKSANDER WAGNER

KONIK TROJAŃSKI

Nowy atak w gambicie lwowskim

Po posunięciach 1. Sf3, d5; 2. e4! d×e4; 3. Sg5, e5! — białe mogą zamiast 4. h4 bić pieszka 4. S×e4, zaś po 4... f5 zamiast uchodzić na niekorzystne miejsce 5. Sg3? ofiarować skoczka grając **5. d4!!** (DIAGRAM).

Pozycja po 5. d4!!

Analiza tej ofiary, podana w poniższej tabelce jako ważne *compendium* do analizy gambitu lwowskiego („Szachy“ Nr. 1), wykazuje drastycznie na co czarne narażają się przyjmując ten dar Danaów 5... f×e4?. Możliwość poświęcenia na tem miejscu skoczka ukrywała się długo przed argusowym wzrokiem analityków, więc niewątpliwie w praktyce niejeden czarny Trojańczyk złakomi się na tak smaczny kąsek. Natomiast przy skromniejszym apetycie 5... e×d4 lub 5... H×d4, przebieg dalszy łagodnieje, a białe znajdą rekompenzatę za pieszka w lepszem rozwinięciu swych figur oraz w rozbiciu groźnego centrum.

Polecam poniższe wywody do przestudjowania względnie uzupełnienia poszczególnych odmian. Wykazanie poprawności 5. d4 obali obronę czarnych 3... e5, dotychczasowego straszaka przed stosowaniem gambitu lwowskiego.

Należy zauważyć, że w obronie budapeszteńskiej czarne nie mogą stosować analogicznej ofiary skoczka gdyż wskutek 2. c4 białe mają gotowe schronisko dla króla na c2, np.: 1. d4, Sf6; 2. c4, e5; 3. d×e5, Sg4; 4. e4, S×e5; 5. f4, d5?; 6. f×e5! Hh4+; 7. Kd2, Hf4+; 8. Kc2! i wygrywają.

1. Sf3, d5; 2. e4! d×e4; 3. Sg5, e5!; 4. S×e4, f5; 5. d4!!

	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.
1.	— / f×e4?	Hh5+! / g6[1]	H×e5+ / He7[2]	H×h8 / Sf6[3]	Gg5[4] / Sbd7	Sc3 / c6[5]	0-0-0 / b5	G×b5! / c×b5[6]
2.		— / Ke7	Gg5+[7] / Sf6	d×e5 / Sbd7	e×f6+ / S×f6	Sc3 / Gf5	Wd1 / He8	H×e8+ / W×e8[8]
3.		— / Kd7	Hf5+[9] / Kc6[10]	H×e4+ / Hd5?	Gb5+! / Kd6	e×d5+ / Kc5[11]	Ge3+ / K×b5	H×d5+ / c5[12]
4.				— / Kb6![13]	Sc3[14] / Gb4[15]	Ge3 / c5[16]	d×c5+ / Ka5[17]	H×b4+!! / K×b4[18]
5.	— / e×d4	Sg5 / Ge7	Gc4! / G×g5	Hh5+ / g6	H×g5 / H×g5	G×g5 / c5	0-0 / Sc6	We1+ / Sge7[19]
6.	— / H×d4[20]	H×d4 / e×d4	Sg5 / Gc5	Gc4 / Sh6	Se6 / G×e6	G×e6 / Ke7!	Gd5 / c6	Gf3 / Sg4[21]
7.	— / Ge7	Sg5! / G×g5	Hh5+ / g6	H×g5 / H×g5	G×g5 / e×d4	Gf4![22] / —		

[1]) Odmiana ta przypomina 1. e4, e5; 2. Sf3, f6?; 3. S×e5!

[2]) Najlepiej, gdyż po 7... Kf7? 8. Gc4+ z matem w 4 pos. Po 7... Ge7 lub 7... Se7, albo 7... Kd7 zdobywają białe jakość 8. H×h8 bez groźby uwięzienia hetmana.

[3]) Daremne trudy uwięzienia i zdobycia hetmana.

[4]) Po 9. Gh6? nastąpi Sbd7!

[5]) Groziło 11. Sd5. W razie 10.. Hf7 lub He6; 11. b3! Po 10... e3? 11. f×e3!

[6]) Z wygraną białych: 13. Sd5, H∞; 14. S×f6+ i t. d.

[7]) Najprościej, gdyż po 7. H×e5+? Ge6!

[8]) I następuje 13. Sb5 z wygraną białych.

[9]) Po 7. H×e5? He8!

[10]) Tu mają czarne ratunek w powrocie króla na e8 lub e7, poczem 8. Hh5+ lub 8. Hg5+ z wiecznym szachem.

[11]) Zajmujący temat dla kompozytora: po 10... Ke6? względnie 10... H×e5? nastąpi zdobycie hetmana alternatywnym gońcem 11. Gc4! względnie 11. Gf4!

[12]) Naturalnie hetman musi wygrać przeciw dwom lekkim oficerom.

[13]) Najdłuższy opór czarnych.

[14]) Jedyne, gdyż po 9. Ge3? e×d4; 10. G×d4+, c5! Po 9. H×e5+? He7! Po 9. d×e5? c5!

[15]) Najlepiej! Groziło 10. Sa4+ lub 10. Sd5+. Np.: 9... Sf6? 10. Sa4+, Ka5; 11. H×e5+ i t. d. Po 9... c6?; 10. H×e5 (z groźbą 11 Sa4‡)... a5; 11. Ge3, Ka7; 12. d5+,∞; 13. 0—0—0! i t. d. Po 9... H×d4??; 10. Ge3 z zyskiem hetmana. Po 9... e×d4; 10. Sd5+! i t. d.

[16]) 10... G×c3+ otwiera drogę wieży ze zgubnym atakiem; Po 10... e×d4?; 11. G×d4+, Gc5 (lub **A. B.**); 12. G×g7, Sf6 13. G×f6, H×f6; 14. Sd5+ z zyskiem hetmana. **A.** 11.. Ka5; 12. He5+ i t. d. **B.** 11... c5; 12. G×g7, Sf6; 13. G×f6, H×f6; 14. H×b4+! c×b4; 15. Sd5+ i białe wygrywają.

[17]) Po 11... G×c5?; 12. Sa4+ z zyskiem gońca

[18]) Następuje 2‡!: 13. a3+, Ka5; 14. b4‡.

[19]) Białe zachowują inicjatywę, np.: 13. Gd5! i roszada czarnych stracona.

[20]) Najlepsza obrona czarnych!

[21]) Białe lepsze.

[22]) I pieszek c7 pada, gdyż grozi 11. Ge5! z zyskiem wieży.

Od Redakcji: P. Aleksander Wagner prosi nas o zaznaczenie, że gotów jest rozegrać partję korespondencyjną **białemi** ze zgłaszającymi się amatorami na temat gambitu lwowskiego po zasadniczych posunięciach 1. Sf3, d5; 2. e4, d×e4; 3. Sg5, e5; 4. S×e4, f5; 5. d4, w celu udowodnienia poprawności ofiary skoczka. Zgłoszenia należy nadsyłać pod adresem: Inspektor Aleksander Wagner, Stanisławów. Dyrekcja Polskich Kolei Państwowych. III/193.

PO ZAMKNIĘCIU NUMERU

Warszawa. Stan turnieju o mistrzostwo Polski po 5-ej rundzie włącznie (16. IV. b. r.) przedstawia się następująco:

1. Łowcki 4 (1)	7. Piltz 2½ (1)	13. Appel 1½ (1)
2. Kolski 4	8. Makarczyk 2½	14. Konczyński 1½ (1)
3. Przepiórka 3½ (1)	9. H. Friedmann 2 (1)	15. Dr. Smokowski 1½
4. Blass 3½	10. Kremer 2 (1)	16. P. Frydman 1 (2)
5. Chwojnik 3½	11. Kleczyński 2	17. Lubiński 0
6. Kohn 2½ (1)	12. Regedziński 1½ (2)	18. Wołtowicz 0

Cyfry za nazwiskiem oznaczają ilość zdobytych punktów, cyfry w nawiasie ilość przerwanych partyj.

Stan partji przerwanych:

Piltz +	contra Friedmann —	Przepiórka —	contra Frydman +
Kremer —	„ Regedziński +	Appel =	„ Regedziński =
Konczyński —	„ Kohn +	Łowcki +	„ Frydman —

Drezno. Wynik międzynarodowego turnieju szachowego, który ukończył się 14. IV. b. r. jest następujący: 1. Niemcowicz 8½ p., 2. Dr. Aljechin 7 p., 3. Rubinstein 6½ p., 4. Dr. Tartakower 5 p., 5. Holzhausen 4 p., 6. Johner 3½ p., 7—8. Sämisch i Yates po 3 p.; 9. Blümich 2½ p., 10. Steiner 2 p.

TURNIEJ W SEMMERINGU

Międzynarodowy turniej szachowy rozegrany w czasie od 6—30 marca b. r. w hotelu „Panhans“ w Semmeringu (koło Wiednia) dał następujący senzacyjny rezultat:

I nagrodę (3.500 szyling. austr.) zdobył R. Spielmann 13 punktów (75·8%), II nagrodę (2.500) zdobył Dr. Aljechin 12½ p., III nagrodę (2.000) Dr. Vidmar 12 p., IV i V zdobyli *ex-aequo* (1.500 i 1.200) Niemcowicz i Dr. Tartakower po 11½ p., VI i VII nagrodę (1.000 i 700) podzielili Rubinstein i Dr. Tarrasch po 10 p., VIII nagrodę (600) zdobył Reti 9½ p., IX nagrodę (500) Grünfeld 9 p.

Sukces Spielmanna był zupełnie nieoczekiwany, gdyż powszechnie uważano Dr. Aljechina za faworyta, senzacyjne jednak przegrane jego z Niemcowiczem (własną obroną!) i z młodym mistrzem czeskim Gilgiem wytrąciły mu z ręki palmę pierwszeństwa. Spielmann, który przegrał tylko jedną partję z naszym rodakiem Rubinsteinem, osiągnął najlepszy rezultat, w swej karjerze szachowej. Dr. Vidmar musiał się zadowolnić 3-ciem miejscem z powodu zbytecznych remis z nienagrodzonymi. Niemcowicz w partji ze Spielmannem mając wygraną pozycję, przegrał i spadł na 4-te miejsce. Dr. Tartakower, Reti i Grünfeld osiągnęli miejsca odpowiadające ich sile. Rubinstein okazał pewną poprawę formy. Zdumiewającym był rezultat 64-letniego staruszka Dra Tarrascha. Jako *„homo novus“* wystąpił Gilg (z Morawskiej Ostrawy), który grał w miejsce Bogoljubowa; debiut powiódł się dobrze. (Bogoljubow odmówił w ostatniej chwili z powodu zakazu Sowieckiej Sekcji Szachowej, która poleciła mu opracowanie książki z turnieju w Moskwie). Przebieg turnieju przedstawia załączona tabela.

TABELA TURNIEJOWA

Miejsce	NAZWISKO	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	Punkty	Nagr.
1	**R. Spielmann**	□	½	1	1	1	0	½	½	1	1	1	1	1	½	1	½	½	1	13	I
2	**Dr. A. Aljechin**	½	□	0	0	1	1	1	1	1	½	1	½	1	0	1	1	1	1	12½	II
3	**Dr. M. Vidmar**	0	1	□	1	1	½	0	1	½	1	1	½	1	1	½	1	½	½	12	III
4	**A. Niemcowicz**	0	1	0	□	½	1	½	1	0	1	½	1	1	1	½	½	1	1	11½	IV
5	**Dr. S. Tartakower**	0	0	0	½	□	½	1	0	1	1	1	1	½	1	1	1	1	1	11½	V
6	**A. Rubinstein**	1	0	½	0	½	□	½	1	1	0	½	0	1	½	1	½	1	1	10	VI
7	**Dr. S. Tarrasch**	½	0	1	½	0	½	□	1	0	0	0	1	½	1	1	1	1	1	10	VII
8	**R. Reti**	½	0	0	0	1	0	0	□	1	1	1	0	½	1	1	½	1	1	9½	VIII
9	**E. Grünfeld**	0	0	½	1	0	0	1	0	□	0	½	½	1	1	1	1	½	1	9	IX
10	D. Janowski	0	½	0	0	0	1	1	0	1	□	½	0	½	0	1	1	1	1	8½	
11	Dr. K. Treybal	0	0	0	½	0	½	1	0	½	½	□	1	1	1	0	1	½	½	8	
12	Dr. A. Vajda	0	½	½	0	0	1	0	1	½	1	0	□	0	½	½	½	½	1	7½	
13	F. Yates	0	0	0	0	½	0	½	½	0	½	0	1	□	½	½	1	1	1	7	
14	K. Gilg	½	1	0	0	0	½	0	0	0	1	0	½	½	□	½	0	½	1	6	
15	H. Kmoch	0	0	½	½	0	0	0	0	0	0	1	½	½	½	□	1	½	1	6	
16	J. Davidson	½	0	0	½	0	½	0	½	0	0	0	½	0	1	0	□	1	1	5½	
17	Prof. W. Michel	½	0	½	0	0	0	0	0	½	0	½	½	0	½	½	0	□	1	4½	
18	Roselli del Turco	0	0	½	0	0	0	0	0	0	0	½	0	0	0	0	0	0	□	1	

30. INDYJSKA

grana w grudniu 1925 r. w kwalif. turnieju w Warszawie.

Mistrz Łowcki — L. Tugan-Baranowski

1. d4, Sf6; 2. Sf3, g6; 3. g3, Gg7; 4. Gg2, d5[1]); 5. c4, c6; 6. Hb3, 0—0; 7. Sc3, Hb6; 8. c5![2]), H×b3; 9. a×b3, Gf5; 10. 0—0[3]), Sbd7; 11. Gf4[4]), Se4; 12. Wa4, f6; 13. Wfa1, e5!; 14. Ge3, a6; 15. S×e4; G×e4; 16. Gh3, G×f3!; 17. e×f3, f5; 18. Wb4! e×d4; 19. Gf4, Wf7[5]); 20. W×b7, S×c5; 21. Wb6, Sd3![6]); 22. Gd2, c5; 23. Gf1, Se5; 24. Gg2![7]), Wd7; 25. f4, Sf7?[8]); 26. Wc6, Gf8; 27. b4! c×b4[9]); 28. Wa5![10]), Wb8; 29. G×d5, Kg7; 30. Wc×a6, Sd6[11]); 31. Wa7, W×a7; 32. W×a7+, Kh8; 33. f3, Gg7[12]); 34. G×b4! W×b4; 35. Wa8+, Gf8; 36. W×f8+, Kg7; 37. Wd8, Sb5[13]); 38. b3, Sc3; 39. Gc4, Sa4!; 40. Wd7+! Kh8; 41. W×d4, Sc5; 42. Wd8+, Kg7; 43. Wg8+, Kh6[14]), 44. g4, f×g4; 45. f×g4, S×b3; 46. g5+?[15]), Kh5; 47. Ge2+, Kh4; 48. Wf8, Sd4; 49. Gd3, Sf5; 50. G×f5, W×f4. Uznana za remis.

UWAGI L. TUGAN-BARANOWSKIEGO

[1]) Zwykle gra się d6.

[2]) Silne posunięcie, które zmusza czarnego do wymiany hetmanów, z otwarciem linji *a* dla białych.

[3]) Mistrz Łowcki uważa b4 za lepsze.

[4]) Czarne groziły e5.

[5]) Nie S×c5 wobec 20. Gd6! Uważam jednak, że Wa7! byłoby najlepsze.

[6]) Czarne stoją nieco lepiej, jednak wygrana jest dla nich mało prawdopodobna.

[7]) Z groźbą 25. f4 i 26. G×d5 z zyskiem jakości.

[8]) Błąd. Po Se5— g4—f6 nie miałyby czarne tych trudności, jakie się później wyłoniły.

[9]) Przymusowe wobec poważnej groźby 28. b5!

[10]) Po tym doskonałym ruchu musiał mistrz Łowcki wygrać.

[11]) Grozi Wa7 z zyskiem figury.

[12]) W celu zlikwidowania białego pieszka b2.

[13]) Więcej szans remisowych dawało Sc4.

[14]) Na Kf6 odpowiadały białe Wg8—c8—c7 z wygraną pozycją.

[15]) Obaj partnerzy przeoczyli, że 46. Ge2!! W×f4; 47. h4!! przyznawało białym palmę zwycięstwa.

OD WYDAWNICTWA: *Z powodu kilku podwyżek cen robocizny jakie miały miejsce w czasie od 1 listopada ub. r. do dnia dzisiejszego i z powodu podwyżki cen papieru spowodowanej ostatnią zwyżką kursu dolara, zmuszone jest Wydawnictwo „Szachów“ podwyższyć cenę pojedynczego egzemplarza „Szachów“ z 75 gr. na 95 gr., pozostawiając cenę prenumeraty niezmienioną. — Tym wszystkim, którzy zaprenumerują „Szachy“ od Nr. 1, wysyłamy dotychczas wyszłe N-ra 1, 2, 3, 4, 5 i 6, które jeszcze w niewielkiej ilości posiadamy na składzie.*

MATCH BIELSKO—KRAKÓW

Dnia 7. III b. r. odbyły się I zawody międzymiastowe Bielsko—Kraków w lokalu Bielsko-Bialskiego Klubu Szachowego w Białej w hotelu „pod Czarnym Orłem“. Obie reprezentacje liczyły po 11 uczestników. Wynik jest następujący:

Kraków		Bielsko	
1. „Amator“	0	Dr Klar	1
2. Chwojnik	1/2	Fussgänger	1/2
3. „Hawu“	1	Aksmann	0
4. T. Konczyński	1	Starker	0
5. Landau	0	Mikler	1
6. Mulbegat	1	Manthe	0
7. Rubinstein	1	Karfiol	0
8. Schenker	1	Brössler	0
9. Sperling	1	Hoening	0
10. Spritzer	1	Wilczek	0
11. „Theoreticus“	0	Janosz	1
Razem	7 1/2	Razem	3 1/2

Wygrał więc Kraków w stosunku 7 1/2 : 3 1/2. Poniżej podajemy jedną z partyj tego matchu.

31. ZUKIERTORT — RETI

grana 7/III 1926 w matchu Bielsko-Kraków.

T. Konczyński (Kraków) — Starker (Bielsko)

1. Sf3, Sf6; 2. c4, e6; 3. Sc3, b6; 4. d4, Gb7; 5. e3, d6; 6. Gd3, Ge7; 7. e4, Sbd7; 8. 0—0, 0—0; 9. He2, c5; 10. Gd2, c×d4; 11. S×d4, Se5; 12. Gc2, Wc8; 13. b3, Sc6; 14. S×c6, G×c6; 15. Wad1, Hc7; 16. f4, Wfd8; 17. e5, d×e5; 18. f×e5, Se8; 19. G×h7+! K×h7; 20. Hh5+, Kg8; 21. H×f7+, Kh8; 22. H×e6, Gc5+; 23. Kh1, Hd7; 24. Hg6, Hd3; 25. Wf5, Wc7; 26. Wdf1, Kg8?; 26. He6+. Czarny poddał.

Jako pendant do artykułu p. Aleksandra Wagnera (część I.), umieszczamy poniższą partję graną korespondencyjnie między p. Wagnerem a p. Wendekerem, mistrzem Politechniki Lwowskiej na r. 1922/23. Partja ta ma ogromne znaczenie dla dotychczasowej analizy gambitu lwowskiego, gdyż poniekąd udowadnia niepoprawność warjantu 1. Sf3, d5; 2. e4, d×e4; 3. Sg5, e5; 4. S×e4, f5; **5. Sg3?**

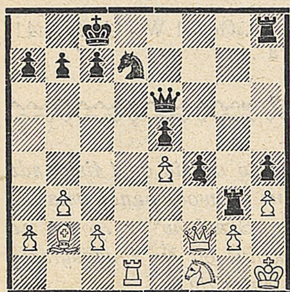
32. GAMBIT LWOWSKI

grany korespondencyjnie od 29. III. 1925 do 26. I. 1926.

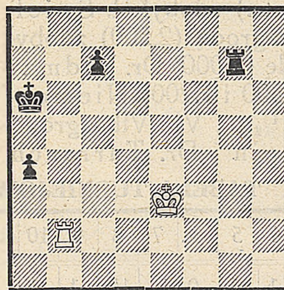
Aleksander Wagner — Kamil Wendeker
(Stanisławów) (Lwów)

1. Sf3, d5; 2. e4! d×e4; 3. Sg5, e5!; 4. S×e4 f5; 5. Sg3 (? *Red.*), Gc5; 6. Ge2[1]), Sf6; 7. d3, f4!; 8. Se4?[2]), S×e4; 9. d×e4, Hh4!; 10. 0—0, Ge6; 11. Sd2, Sd7; 12. Sf3, Hf6; 13. b3, g5!; 14. Sd2[3]), 0—0—0; 15. Gc4[4]), g4!; 16. G×e6, H×e6; 17. Kh1, h5!; 18. He2, h4!; 19. Gb2, g3!; 20. h3, g×f2; 21. W×f2[5]), G×f2; 22. H×f2, Wdg8[6]); 23. Wd1, Wg3; 24. Sf1 (DIAGRAM), Hc6![7]); 25. S×g3, h×g3; 26. He2[8]), f3!; 27. H×f3[9]), H×c2; 28. Gc1, W×h3+!; 29. Kg1, Wh8; 30. Ge3?[10]), b6![11]); 31. Hg4, Wd8; 32. a3, Kb7!; 33. We1, H×b3; 34. H×g3, H×a3; 35. Hg5, We8; 36. Hg6, Wf8; 37. Hg7, Hd6; 38. Hg4[12]), Sc5; 39. Wd1, He6; 40. H×e6, S×e6; 41. Wd5, Sf4[13]); 42. Wd2, a5; 43. g3, Sh5; 44. g4, Wg8; 45. Wg2, Sf6[14]); 46. g5, S×e4; 47. Kf1, a4; 48. g6, b5; 49. Gc1, Sc3; 50. Ke1, b4; 51. Kd2, Sd5; 52. g7, e4; 53. Gb2, e3+; 54. Ke1, Sf4[15]); 55. Wg4, Sd3+?; 56. Ke2, S×b2; 57. W×b4+, Ka6; 58. W×b2, W×g7; 59. K×e3 (DIAGRAM), Wg3+?[16]); 60. Kd4, a3; 61. Wc2, Wb3!; 62. Kc4, Wb2; 63. Wc3, a2; 64. Wa3+, Kb6; 65. Kc3, Wh2; 66. Wa8, Kb5; 67. Wb8+, Kc5; 68. Wa8, We2; 69. Wa5+, Kb6; 70. Wa8, Kb5; 71. Wb8+, Kc5; 72. Wa8, Kd5; 73. Wa4, Wg2; 74. Kb3, Wf2; 75. Wa8, Kd4; 76. Wd8+, Ke3; 77. We8+, Kf3; 78. We1, We2; 79. Wf1+, Ke4[17]); 80. Kc3, c5; 81. Wd1, Wh2; 82. Kc4, Wc2+; 83. Kb3, Wd2!; 84. Wh1, Kd5; 85. Kc3, Wh2!; 86. Wg1, Kc6; 87. Kc4, Wc2+; 88. Kb3, Wg2!; 89. Wa1?[18]), Kb5; 90. Ka3, Wg8!; 91. Kb2[19]), Wa8!; 92. Kb3, c4+; 93 Kc3, Wa5! Białe poddały.

Pozycja po 24. Sf1.

Pozycja po 59. K×e3.

UWAGI KAMILA WENDEKERA

[1]) Nie wydaje się najlepszem; prawdopodobnie należało tu rozwijać skrzydło hetmańskie.

[2]) Po tym ruchu czarne dochodzą do przewagi pozycyjnej, zmuszając białe do krótkiej roszady, na którą skierowują atak swych pieszków. Lepszem było 8. Sh5.

[3]) Lepszem wydaje się 14. Se1 (by zająć pole d3).

[4]) Słabe. Należało grać 15. Gh5, coby utrudniło na długi czas atak czarnych.

[5]) Białym nie pozostało nic lepszego, pieszek bowiem z gońcem nie pozwalają na należytą obronę otwartej linji g.

[6]) Pułapka! Wrazie 23. H×a7? nastąpi Sb6; 24. Ha5, W×g2!; 25. K×g2, Wg8+; 26. Kf2, H×h3; 27. Sf1, Hg2+; 28. Ke1, H×e4+; 29. Kd1! Wg2 i czarne wygrywają.

[7]) Czarne grając już 23....Wg3 zdecydowały się na oddanie jakości, mając na widoku nowe tory ataku.

[8]) Po 26. Hd2 nastąpiłoby f3; 27. Kg1! f2+; 28. Kf1, Sf6; 29. Hc3, Hb5+; 30. Hc4, H×c4; 31. b×c4, Sg4! z wygraną czarnych.

[9]) Wrazie 27. g×f3, W×h3+; 28. Kg1! Hh6!

[10]) Lepiej było 30. We1 z zamiarem 31. H×g3.

[11]) Na 30...H×a2 odpowiadają białe 31. W×d7!

[12]) Z groźbą 39. Wd1.

[13]) Grozi 42. Sf2+ i 43. Wh8‡.

[14]) Partja dla białych dojrzała do poddania, gdyż czarne mając 3 wolne i złączone pieszki mają zapewnioną wygraną.

[15]) Lepiej było 54....c5 poczem 3 złączonemi pieszkami łatwo było zakończyć partję.

[16]) Pewniej i znacznie szybciej prowadziło do celu 59...a3. Przez ciąg w tekście naraziły się czarne na długą i ciężką końcówkę na temat: wieża i 2 pieszki przeciwko wieży.

[17]) Czarny król po wciągnięciu białej wieży na linję 1 wraca na dawne pole operacyjne.

[18]) Ułatwia czarnym zadanie; jednak i inne zagrania wieżą nie byłyby w stanie zremisować partji.

[19]) Gdy 91. K×a2 (lub W×a2) następuje Wa8+; 92. ∾, W×W; 93. K×W, Kc4! i wygrywa.

MATCH

Klub Szachowy „Hetman“ — „Lwowski Klub Szachistów“

4-ta rozgrywka obu rywalizujących klubów odbyła się 21/III b. r. w lokalu Klubu Szachowego „Hetman“. Skład obu reprezentacji nieco zmieniony. Wynik jest następujący:

„Lwowski Klub Szachistów“		Klub Szachowy „Hetman“	
1. Dominik	0	Dr. E. Kikinger	1
2. A. Grünberg	0	Br. Bizub	1
3. Z. Knappeis	1	K. Rychłowski	0
4. L. Kohn	1	M. Wójcik	0
5. L. Meersand	1	M. Wróbel	0
6. Dr. Roman	1	L. Homme	0
7. M. Scherz	1/2	R. Kurkiewicz	1/2
8. Silber	0	J. Halka	1
9. Tenenbaum	1	K. Morawski	0
10. Tiegerman	1/2	I. Popiel	1/2
Razem	6	Razem	4

Zwyciężył więc Lwowski Klub Szachistów w stosunku 6 : 4.

I. TURNIEJ O MISTRZOSTWO POLSKI

Dnia 12 kwietnia b. r. rozpoczął się I turniej o mistrzostwo Polski z udziałem 18 szachistów reprezentujących prawie wszystkie poważniejsze ośrodki szachowe w kraju.

W turnieju wzięli udział: z W a r s z a w y: St. Kohn, D. Przepiórka (Warsz. Tow. Zwol. Gry Szach.), K. Makarczyk i K. Piltz (Akad. Związek Szach.), Blass, P. Frydman, J. Kleczyński, L. Kremer i Łowcki (niestowarzyszeni); z K r a k o w a: T. Konczyński (Krak. Klub Szach.) i Chwojnik (niestow.); z m. Ł o d z i: Appel i Kolski (Łódz. Tow. Zwol. Gry Szach.); ze L w o w a: H. Friedmann (Lwow. Klub Szachistów); z B i a ł e g o s t o k u: T. Regedziński (Biał. Klub. Szach.); z P o z n a n i a: Z. Lubiński (Klub Szach. „Skoczek“); z G d a ń s k a: Wołtowicz; z L e s z n a: Dr. Smokowski (Klub Szach. w Lesznie).

Wśród tych szachistów brak kilku poważnych nazwisk jak: Dr. Ameisen z Krakowa, Morawski i Popiel ze Lwowa, Daniuszewski i Mundt z m. Łodzi i Cukierman z Białegostoku. Panowie ci nie wzięli udziału w turnieju z powodu różnych przeszkód osobistych jak obowiązki zawodowe, brak czasu i zdrowia itp., z wyjątkiem Popiela, którego nieobecność jest winą Komitetu Turniejowego, gdyż na pisemne zapytanie Popiela o czas trwania turnieju odpowiedział — milczeniem(!), co uniemożliwiło Popielowi poczynienie starań w celu uzyskania urlopu.

12 kwietnia b. r. o godz. 4 pop. odbyło się w lokalu Warsz. Tow. Zwol. Gry Szach. losowanie poczem o godz. 5-ej rozpoczęto grę. Wynik losowania: 1. Friedmann H.. 2. Piltz, 3. Kremer, 4. Kolski, 5. Appel, 6. Kohn, 7. Chwojnik, 8. Przepiórka, 9. Blass, 10. Łowcki, 11. Wołtowicz, 12. Kleczyński, 13. Frydman P., 14. Konczyński, 15. Lubiński, 16. Regedziński, 17. Makarczyk, 18. Smokowski.

Ustanowiono 7 nagród: I—700 zł, II—500 zł, III—350 zł, IV—250 zł, V—200 zł, VI—150 zł, VII—100 zł. Gracze nienagrodzeni otrzymają honorarjum w postaci 8 zł. za każdy zdobyty punkt. Zwycięzca turnieju oprócz 1-szej nagrody otrzymuje tytuł „Mistrza Polski na rok 1926“. Zakończenie turnieju odbędzie się przypuszczalnie 3 maja b. r. Protektorat nad turniejem objął premier p. Aleksander hr. Skrzyński.

W przeddzień otwarcia turnieju t. j. 11 kwietnia br. odbył się Zjazd Inauguracyjny w celu ukonstytuowania Polskiego Związku Szachowego. Niestety rezultat tych obrad musimy uznać jako wysoce szkodliwy dla rozwoju życia szachowego w Polsce, gdyż uchwalono rzeczy godzące z jednej strony w byt i znaczenie samego Polskiego Związku Szachowego, z drugiej strony w podstawy materjalne tych wszystkich klubów szachowych, któreby do Związku wstąpiły. Ten smutny wynik obrad jest winą organizatorów, którzy wykazali brak należytego przygotowania Zjazdu jak również przewodniczącego obrad z powodu nieumiejętnego prowadzenia tychże. Do sprawy tej powrócimy w nast. N-rze, w którym podamy obszerne sprawozdanie ze Zjazdu jak też wynik turnieju.

K. J. LINK

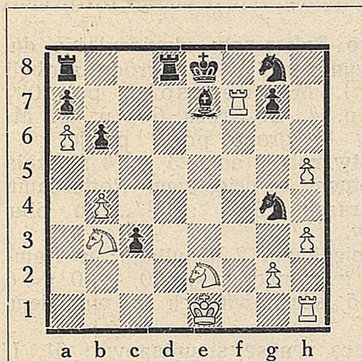
ZASADY POLSKIEJ PISOWNI SZACHOWEJ

Przystępujemy teraz do właściwego zagadnienia pisowni szachowej t. j. do notowania dowolnych posunięć dowolnemi figurami na szachownicy.

Skoro w podanym obok diagramie, skoczek stojący na polu e2 pójdzie na pole g3 wówczas napiszemy: Se2 - g3. A więc podajemy znak figury, następnie pole z którego idzie oraz pole na które idzie, a oba wyrazy łączymy kreską poziomą. Będzie więc n. p. Ke1—f1, Wd8—d5, Ge7—c5 i t. d. Przy ruchu pieszkiem znak P zawsze opuszczamy n. p. b6—b5, g2—g3 i t. p. Gdy równocześnie z posunięciem ma miejsce bicie figury lub pieszka, wówczas zamiast kreski poziomej dajemy znak leżącego krzyża (×) lub dwukropek (:) n. p. Ke8×f7, h3×g4 i t. d. Gdy po ruchu czarnych g7—g5 biały pieszek h5 bije pieszka g5 „en passant“ („w przechodzie“) wówczas piszemy h5×g6 (a nie h5×g5!). Gdy pieszek c3 dojdzie do pola c1 i zamieni się na hetmana, wówczas napiszemy c2—c1H, dając znak powstałej figury poza znakiem posunięcia Dla uzupełnienia pisowni podajemy kilka powszechnie używanych znaków:

Czarne

Ke8, Wa8, d8, Ge7, Sg4, g8, Pa7, b6, c3, g7.

Ke1, Wf7, h1, Sb3, e2, Pa6, b4, g2, h3, h5.

Białe

0—0 = mała albo krótka roszada (królewska)
0—0—0 = wielka albo długa roszada (hetmańska)
× albo : = bicie figury lub pieszka
∾ = posunięcie dowolne
+ = szach
‡ = mat
! = silne posunięcie
!! = bardzo silne lub niezwykle piękne posunięcie
? = słabe posunięcie
?? = poważny błąd lub wielkie przeoczenie.

Sześć ostatnich znaków umieszcza się zawsze poza znakiem danego posunięcia.

Dla lepszej ilustracji powyższych wywodów podajemy przebieg gry w obok załączonym diagramie:

Białe — Czarne

1.	0-0	Sg4-h6	5. Se2×c1	Wc8×c1
2.	Wf7—f3	c3—c2	6. Wf1×c1	Wd8×d4
3.	Sb3-d4	Wa8—c8	7. Wc1—c8+	Ke8—d7 itd.
4.	b4—b5	c2—c1H		

Ten sam przebieg gry podany mniej przejrzyście lecz zato zwięźlej i oszczędniej (co do zajętego miejsca) wygląda następująco:

Białe — Czarne

1. 0—0, Sg4—h6; 2. Wf7—f3, c3 - c2; 3. Sb3 - d4, Wa8—c8; 4. b4—b5, c2—c1H; 5. Se2×c1, Wc8×c1; 6. Wf1×c1, Wd8×d4; 7. Wc1—c8+, Ke8—d7 i t. d.

Dla uzyskania jeszcze większej oszczędności używa się bardzo często pisowni s k r ó c o n e j. Polega ona na tem, że opuszcza się pole z k t ó r e g o figura idzie (stanowisko początkowe), a podaje się tylko pole n a k t ó r e figura idzie (stanowisko końcowe). A więc n p. zamiast Se2—g3 piszemy Sg3, zamiast b6—b5 piszemy b5, zamiast Ke8×f7 piszemy K×f7, zamiast h3×g4 piszemy h×g4, zamiast c2—c1H piszemy c1H i t. d. W wyż wymieniony przebieg gry będzie się więc przedstawiał w skróconej pisowni następująco:

Białe — Czarne

1. 0—0, S4h6; 2. W7f3, c2; 3. Sbd4, Wac8; 4. b5, c1H; 5. S×c1, W×c1; 6. W×c1, W×d4; 7. Wc8+, Kd7 itd.

(Dok. nast.)

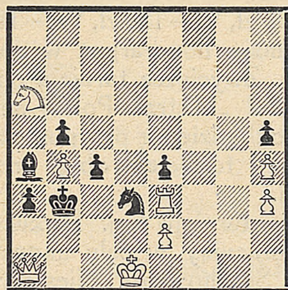
„CHEMNITZER TAGBLATT" 1926

„Chemnitzer Tagblatt" z dnia 14 marca b. r. poświęcił Nr. 64 swej znakomitej rubryki szachowej kompozytorom lwowskim wydając „Lemberg-Nummer". Numer ten zawiera 3 zadania: Wróbla, Limbacha i Wolańskiego oraz list „Problematikusa", który ich odwiedził w „lwim grodzie". Prace te wraz z zadaniem prof. W. Sassowera z „Polen-Nummer" (vide Nr. 4 „Szachów") przytaczamy poniżej.

„LEMBERG-NUMMER"

Nr. 105

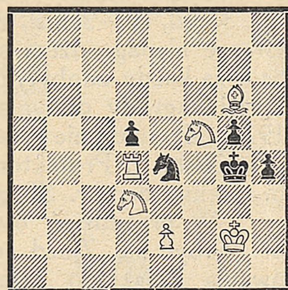
Marjan Wróbel, Lwów

Samomat w 2 posunięciach.

Nr. 106

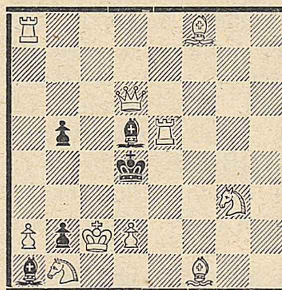
Saturnin Limbach, Lwów

Samomat w 4 posunięciach.

Nr. 107

Eustachy Wolański, Lwów

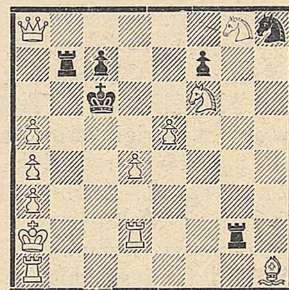

Samomat w 4 posunięciach.

„POLEN-NUMMER"

Nr. 108

Prof. W. Sassower, Włocławek

Samomat w 4 posunięciach.

WIADOMOŚCI Z KRAJU

Zmiana adresu. Sekretarjat Kolejowego Klubu Szachowego „Goniec" mieści się obecnie we Lwowie. Gródecka 9. Cukiernia WP. Barona.

Zmiana adresu. Lokal Klubu Szachowego „Skoczek" w Poznaniu znajduje się obecnie przy ul. Wrocławskiej 38. Gastronomja I. Sekretarjat nadal przy ul. Długiej 5.

Koło Szachistów Związku Zaw. Urzędn. Przemysłu Drzewnego we Lwowie przeniosło swoją siedzibę z dniem 15 marca br. do nowego lokalu przy ul. Mickiewicza 10. Równocześnie Koło Szachistów przystąpiło do rozegrania zawodów kwalifikacyjnych przy udziale 25 członków.

Turniej II klasy warszawskiej dał następujący rezultat: Grupa I: Nowiński, Sunderland 6 punktów, Herzberg 4½, Gutgold 4, Margolin, Kahane, Zahorski 3½, Skotnicki, Trockenheim II 2½. Po czwartem kole wystąpił Papiewski (+2—2). Grupa II: Aronszajn, Vogel 8, Michałowski 7, Bogdas, Górnicki 5, Dekelbaum 4, Chojnowski 3, Rybicki 2½, Blumenthal II 1½, Rozenblum 1. Grupa III.: Marjensztrass 7½, Markowicz 7, Czarnecki, Potempski 5½, Borowik 7½, Blumenthal I, Kolasa, Trockenheim I 3½, Finkelstein 2½, Wirgin 2. Do grupy zwycięzców weszli: Nowiński, Sunderland, Aronszajn, Vogel, Marjensztrass i Markowicz (6). Wynik w tej grupie jest następujący:

NAZWISKO	1	2	3	4	5	6	Razem
1. Aronszajn	—	1	½	1	1	1	4½
2. Vogel	0	—	1	1	1	½	3½
3. Nowiński	½	0	—	½	1	1	3
4. Markowicz	0	0	½	—	½	1	2
5. Marjensztrass	0	0	0	½	—	1	1½
6. Sunderland	0	½	0	0	0	—	½

Turniej zakończył się więc niespodziewanem zwycięstwem Aronszajna. Młody ten szachista (liczy 19 lat) wszedł w ten sposób w poczet graczy pierwszoklasowych.

Match Makarczyk-Feinmesser o wejście do turnieju o mistrzostwo Polski zakończył się zwycięstwem pierwszego + 2 — 1 = 1.

Krakowski Klub Szachistów nadesłał nam następujące oświadczenie, które in extenso przytaczamy: „W miesięczniku „Szachy" Nr. 5 czytamy, że z Krakowa mają wziąć udział w turnieju o Mistrzostwo Polski w Warszawie pp. Dr. Ameisen i Chwojnik. O ile nam wiadomo, to z Krakowskiego Klubu Szachistów zgłosił się tylko pan Tadeusz Konczyński, który otrzymał mistrzostwo na r. 1926. Pan Dr. Ameisen jakkolwiek jest najlepszym graczem w naszym Klubie, nie zgłosił wcale udziału, bo nato niepozwalają mu obowiązki lekarskie. Co do pana Chwojnika zaznaczyć musimy, że nigdy nie należał i nie należy do Krakowskiego Klubu Szachistów, a tem samem nie może reprzezentować Klubu naszego".

Turniej kwalifikacyjny Klubu Szachowego „Skoczek" w Poznaniu ukończył się 8 marca br. z nast. wynikiem: Na 36 możliwych do osiągnięcia punktów zdobyli: 1) Z. Lubiński 33 p. (91·6 %), 2) J. Lisowski 29 p., 3) S. Nowacki 28½ p., 4) A. Tomaszewski 27½ p., 5) H. Przykucki 26½ p., 6) W. Hoffmann 23½ p.

Z. Lubiński dał w dniu 20 marca br. w Klubie Szachowym „Skoczek" seans gry jednoczesnej na 20 szachownicach z wynikiem +13 — 5 = 2. Widzów około 250.

W. Naumczyk, kierownik kolejki Sędziszów-Szczekociny w Szczekocinach organizuje dwa turnieje korespondencyjne: jeden dla graczy silnych, drugi dla słabszych. Uczestników w każdym turnieju 10. Wpisowe 10 zł. W każdym turnieju 3 nagrody: I—40 zł, II—25 zł, III—15 zł, Po otrzymaniu wpisowego natychmiast wysyła się regulamin. Zgłoszenia pod powyższym adresem.

WIADOMOŚCI Z ZAGRANICY

„Dresdner-Schachverein" obchodzi w kwietniu jubileusz 50-lecia. Z tej okazji odbędzie się w Dreźnie XIV Kongres Saksońskiego Związku Szachowego połączony z międzynarodowym turniejem szachowym, z turniejem mistrzów, o mistrzostwo, głównym i 2 pobocznymi i turniejem pań, oraz matchem Austrja — Niemcy. W turnieju międzynarodowym, który rozpoczął się 4 kwietnia br. wzięli udział nast. mistrze: Dr. Aljechin, M. Blümich, v. Holzhausen, P. Johner, A. Niemcowicz, A. Rubinstein, Sämisch, L. Steiner, Dr. Tartakower i Yates.

Turniej o mistrzostwo Bukaresztu ukończył się dn. 21 grudnia ub. r. z nast. wynikiem: 1—2 nagrodę zdobyli ex-aequo S. Herland i I. Mendelssohn po 10½ (75%), 3. G. Davidescu 10 p. 4. Z. Proca 6½ p., 5. M. Wechsler 6 p. Zawodników 8; grano po 2 partje.

Match Rotterdam—Antwerpia grany 23 i 24 stycznia b. r. zakończył się dwukrotnem zwycięstwem Rotterdamu 7½ : 2½ i 6 : 4 czyli razem 13½ : 6½. Po obu stronach grało 10 szachistów.

Dr. Lasker rozegrał niedawno 2 simultany: w Hamburgu na 26 szachownicach z wynikiem + 20 — 0 = 6 i w Nowym Yorku na 35 szachownicach z wynikiem + 33 — 0 = 2.

Bogolubow dał następujące seanse simultanowe: 31. I. Lipsk na 30: +21—1=7, 1. II. Plauen na 41: +30—1=10, 2. II. Chemnitz na 30: + 21 — 6 = 3 (!), 4. II.Chemnitz w 10 poważnych partjach równoczesnych: + 3 — 3 = 3(!). Trafiła kosa na kamień!

Dr. Bogatyrczuk rozegrał 22. I. br. w robotniczym klubie szachowym we Wiedniu simultana na 34 szachownicach z wynikiem + 22 — 4 = 8.

R. P. Michell zdobył mistrzostwo „City of London Chess Club" na rok 1925/26 uzyskawszy 9½ p. (73 %), 2. J. H. Blake 9 p., 3. W Gooding 8½ p., 4—5 ex-aequo E. Sergeant i R. Walker po 8 p., 6—7 ex-aequo E. Jesty i H. Saunders po 6½ p., 8—9 V. Buerger i V. Wahltuch po 6. W turnieju brało udział 14 szachistów.

Dr. Aljechin, który niedawno w Paryżu promował się na doktora, rozegrał we Wiedniu w dniu 4 marca br. seans simultanowy w Cafe „Arlon“ na 33 szachownicach z wynikiem +22—3—8.

„Le Soleil“ pismo codzienne wychodzące w Marsylji, umieściło w swej rubryce szachowej (Nr. 57) redagowanej przez p. Adolfa Fabre — przychylną wzmiankę o „Szachach“.

Turniej pań rozegrany od 12—16 stycznia br. w Londynie dał nast. rezultat: 1. Miss V. Menchik 4 p., 2—3 ex-aequo Miss M. Brown i Miss O. Menchik po 2 p., 4. Miss B .Spencer $1^1/_2$ p., 5. Miss A. Green $^1/_2$ p.

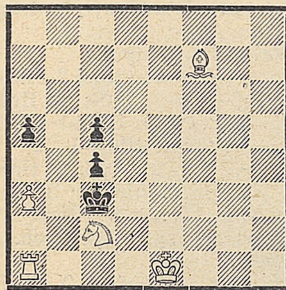
„Slovensky Narod“ w rubryce Nr. 8 przynosi wynik turnieju w Warszawie oraz wzmiankę o „Szachach“, zaś w rubryce Nr. 9 przedruk partji Kremer — Frydman (17).

Turniej o mistrzostwo Pragi na rok 1925 zakończył się następującym wynikiem: 1. nagroda K. Hromadka $8^1/_2$ p. (77'2$^0/_0$), 2 i 3 podzielili ex-aequo M. Chodera i O. Friedmann po 8, 4 i 5 ex-aequo J. Kubanek i E. Richter po 7, 6 i 7 ex-aequo E. Maximovic i B. Thelen po $5^1/_2$, 8. J. Hasek 5, 9 i 10 ex-aequo J. Dobias i A. Polsi po $3^1/_2$, 11 F. J. Prokop $2^1/_2$, 12. Dr. Z. Vecsey 2.

„Trebitsch-Gedenkturnier“ we Wiedniu, zakończył się w lutym br. następująco: 1 nagroda R. Spielmann, $8^1/_2$ p. (77'7$^0/_0$) 2 nagroda E. Grünfeld 8 p., 3 nagroda Lokwenc 7 p. 4 i 5 nagroda ex-aequo Becker i König po $6^1/_2$ p. 6 nagroda S. Wolf 6 p. 7. nagroda v. Rethy $5^1/_2$ p., 8—9 Hönlinger i Müller po $4^1/_2$, 10—11 Dr. Gruber i Strobl po 4, 12. inż. Wahle 1 p.

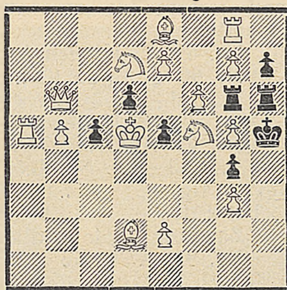
ZADANIA PRIMA-APRILISOWE

Nr. 109
Leon Silberstein, Lwów
(Oryginalne)

Mat w 3 posunięciach.

Nr. 110
W. Wolff
(„Fern vom Alltag“ 1924)

Mat w 3 posunięciach*).

*) Biały daje mata czarnemu w 3 posunięciach **wieżą a5**, która jednak jest **nieruchoma!**

ROZWIĄZANIA STUDJÓW Z N-RU 5-GO:

Nr. 2. D. Przepiórka. 1. Hg4—f3! (grozi 2. c7+, Wgd5; 3. H×d5+, ∾; 4. c8H‡), Hc3 (lub **A, B**); 2. Hf4! Wge5 (po Hg3 lub Gh2 nastąpi 3. Hc7! H(G)×c7 pat); 3. H×d4 ! G(H)×d4; 4. c7 ! ∾ 5. c8H+, W×c8 pat. (Po 3.... Wed5; 4. H×d5! W×d5 (lub **I**), 5. c7! Wc5; 6. c8H+, W×c8 pat; **I.** po 4.... Hd3(d4); 5. c7+, H×d5; 6. c8H+, W×c8 pat). **A.** 1.. Wgf5; 2. Hh1! (z groźbą H×h7×g8‡) Wh5; 3. Hf3! Whf5; 4. Hh1! i remis przez powtarzanie tych samych ruchów. **B** 1... Wg3; 2. Hf4! We5; 3. c7, Wc5; 4. He4+, Wc∾; 5. H×W‡. W razie 1. He4? Wge5! Po 1. Hf4? Wge5! 2. c7, Hb1!

Nr. 3. H. Rinck. 1. Kh1—g2! Gc7! (najlepiej, gdyż po Gf4 nast. 2. We4!, po Gb8; 2. Wa6, Ga∾; 3. Wa8!, zaś po Gd7; 2. We7 z zyskiem gońca); **2. Sd4!!** wspaniały ruch przez który W i S wprost unieruchomiają oba G. Błędnie jest 2. Wa6? z powodu Gb3! 3. Wa8+, Gg8; 4. Sh4, Gb6!; 5. Sf5, Kh7; 6. Wa6, Gd5+! i biały; nie może wygrać. **2...Gf4!** (lub **A**). Znowu najlepiej gdyż po Ga5, Gb8 i Gd8 wygrywa 2. Wa6! z nast. 3. Wa8, po Gd7; 2. We7! zaś po Gd1; 2. We8+! K∽; 3. We7! z zyskiem gońca. **3. Wa6! Gd1** (po Ge8?; 4. Wa8! zaś po Gd7; 4. Wa8+! z nast 5. Wa7!); **4. Wa1! Gg4** (po Gh5? 5. Wh1!); **5. Wh1+, K∽; 6. Wh4** i wygrywa! **A. 2... Kg8!** (po Kg7(h7)? 3. We7+!); **3. Wg6+! Kf8** (po Kf7(h7) wygrywa 4. Wa6! z nast. 5. Wa7! zaś po Kh8; 4. Wa6, Gd7; 5. Wa7 lub 4.... Ge8; 5. Wa8 lub 4... Gd1; 5. Wa8+, K∽; 6. Wa7 i wygrywa!); **4. Wa6, Gd7** (po Gd1(e8); 5. Se6+!); **5. Wa7** i zyskuje gońca wraz z grą. Prawdziwy „Rinck“! Autor uważa to studjum za najlepsze (zupełnie słusznie!) z typu „W+S przeciw 2 G“. Praca ta poza całą swą pięknością i głębią ma duże znaczenie teoretyczne.

Trafne i wyczerpujące rozwiązania studjów Nr. 2 i 3 nadesłali: B. Cwilong, A. Jurkiewicz (2), S. Limbach, E. Wolański.

TURNIEJ O MISTRZOSTWO UNIWERSYTETU LWOWSKIEGO

Turniej o mistrzostwo Uniwersytetu Lwowskiego rozegrany w czasie od 15 lutego do 30 marca 1926 dał następujący rezultat: W turnieju wzięło udział 19 szachistów, z tego 6 wystąpiło w czasie trwania turnieju, tak, że pozostało tylko 13. Wynik: 1 i 2 miejsce zajęli *ex-aequo* M. Wójcik i M. Wróbel po $11^1/_2$ punktów (95 8$^0/_0$!), 3. J. Postępski 9 p., 4. B. Sulik 8 p. Obsadę dalszych miejsc unaocznia załączona tabela. Dwaj pierwsi mają rozegrać match złożony z 3 partyj o tytuł „Mistrza Uniwersytetu“. Turniej został zorganizowany przez Akademicki Klub Szachowy we Lwowie i odbywał się w lokalu Czytelni Akademickiej.

Miejsce	NAZWISKO	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	Punkty
1	M. Wójcik . . .	□	$^1/_2$	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	$11^1/_2$
2	M. Wróbel . .	$^1/_2$	□	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	$11^1/_2$
3	J. Postępski . .	0	0	□	1	0	1	1	1	1	1	1	1	1	9
4	B. Sulik	0	0	0	□	1	1	0	1	1	1	1	1	1	8
5	Lehnert	0	0	1	0	□	$^1/_2$	$^1/_2$	1	1	1	1	1	$^1/_2$	$7^1/_2$
6	Tułasiewicz . .	0	0	0	0	$^1/_2$	□	1	1	1	1	1	1	1	$7^1/_2$
7	Wolski	0	0	0	1	$^1/_2$	0	□	1	1	1	1	1	1	$7^1/_2$
8	Hajda	0	0	0	0	0	0	0	□	1	1	1	0	1	4
9	Przyszlakowski .	0	0	0	0	0	0	0	0	□	1	1	1	1	4
10	Rogowski . . .	0	0	0	0	0	0	0	0	0	□	1	1	1	3
11	Janusz	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	□	1	1	2
12	Kucz	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	□	1	2
13	Podhalicz . . .	0	0	0	0	$^1/_2$	0	0	0	0	0	0	0	□	$^1/_2$

SPROSTOWANIE

P. J. Klemensiewicz nadsyła nam następujące oświadczenie: „Poprawiam miniaturę Nr. 45., przestawiając skoczka h5 na pole f5, a króla czarnego z g4 na f4. Co do podobieństwa tej miniatury z zadaniem R. Willmersa, drukowanem nietylko w „Schachaufgaben“ J. Dufresne'a, ale także w zbiorze miniatur, wydanym przez Oskara Blumenthala (T. I) nadmieniam, że podobieństwo to jest mi znanem. Jak słusznie zauważa p. S. Limbach, układ, materjał, siatki matowe i idea zadania są identyczne. Zachodzi tylko ta różnica, że w zadaniu R. Willmersa matuje króla czarnego tylko pieszek, w mojem zaś zadaniu, przy tym samym materjale, prócz mata pieszkiem są jeszcze dwa nowe maty echowe skoczkami, wskutek czego powstaje tzw. zadanie „krzyżowe“. Takie wzbogacenie idei, bez powiększenia materjału jest według O. Dehlera wystarczającem, aby zadaniu przyznać samoistność.“

KONKURSY ZADANIOWE

„Prager Presse“ ukończyła swój I-międzynarodowy konkurs 3 matów na lata 1924—26 z nast. wynikiem: Nadesłano 122 zadań. 1 nagroda C. Kainer, 2. J. Rietveld, 3. J. Cvik, 4. O.. Wörzburg, 5. M. Havel, 6. Dr. F. Rduch, 1 wzm. zaszczytna L. Knotek, 2. C. Derdle, 3. N. K. Małachow, 4. O. Votruba.

„L'Italia Scacchistica“ rozpisuje międzynarodowy konkurs na rok 1926 na oryginalne dwu- i trójchodówki. Nagrody za 2 maty: I. — 100 lirów, II. — 50 lir., III —25 l., za 3 maty: I. — 150 l., II. — 75 l., III — 30 l. Sędzia A. Mari. Zgłoszenia należy nadsyłać: Dr. A. Luiselli, C. p. 1207. Genova (Italia).

Czeski Związek Szachowy rozpisuje międzynarodowy konkurs na studja. Prace oryginalne, na diagramie, z pełnem rozwiązaniem, zaopatrzone w godło, należy nadsyłać do końca czerwca 1926 pod adresem: Frantisek Strobl. Praha XIX. Bubenecska 25. Sędziowie: Fr. Derdie i O. Duras. Nagrody: I—1000 Kc., II—600 Kc., III—400 Kc. i 3 wzmianki zaszczytne.

3 konkurs zadaniowy Saksońskiego Związku Szachowego dał nast. wynik. Dwuchodówki: 1 i 2 nagroda Dr. E. Delpy (Lipsk), 1 wzmianka zaszczytna K. Laue (Halle), 2. Dr. G. Kaiser (Döbeln). Trójchodówki: 1 nagroda H. Vetter (Drezno), 2. E. Martin (Lipsk), 1 wzmianka zaszczytna K. Laue, 2. O. Krobshofer (Lipsk).

Z KARTY ŻAŁOBNEJ

† **Dr. L. Svenonius** znany mistrz szwedzki i wybitny analityk szachowy zmarł w lutym 1926r. w wieku 73 lat.

† **Johann Metger** znany silny mistrz niemiecki zmarł 25 stycznia b. r. w Kiel (Północne Niemcy). Brał on udział w kilku turniejach międzynarodowych jak: w Frankfurcie 1887, w Wrocławiu 1889, w Berlinie 1897, w Ostendzie 1907.

LITERATURA

Dr. S. G. TARTAKOWER: „DAS ENTFESSELTE SCHACH“ niesystematyczna książka nauki strategji w grze środkowej, a zarazem zbiór wszystkich partyj mistrzowskich granych w turnieju jubileuszowym Gezy Maroczego w Debreczynie 1925 r. Nakładem „Magyar Sakkvilag“, — Kecskemet (Węgry). Stron 192 w wielkiej oktawie na doskonałym papierze z 20 ilustracjami i 6 karykaturami. — Cena 6 Mk niemieckich (circa 11'50 zł.).

Leży przed nami, to najnowsze wydawnictwo literatury szachowej poświęcone omówieniu turnieju debreczyńskiego, a opracowane przez jednego z najwybitniejszych teoretyków Dr. Saviellego Tartakowera. Obejmuje ono: 1) Przedmowę. 2) Wstęp omawiający powstanie tego turnieju, jego organizację i rezultaty. 3) Stan teorji szachowej w świetle tego turnieju. 4) Przebieg poszczególnych kół (rund) z obszerniejszem omówieniem. 5) Wszystkie partje mistrzoskie (91) glossowane bardzo obszernie przez autora z właściwym jemu smakiem i pikanterją. 6) Wybrane partje z poprzednich turniejów debreczyńskich (4). Książkę zamykają: zbiór aforyzmów szachowych — skorowidz otwarć wszystkich partyj oraz spis rzeczy.

Autor potrafił rzecz samą w sobie suchą (teorja gry i partje) przedstawić tak barwnie i przystępnie, że książkę tą, czyta się od deski do deski z niesłabnącem zainteresowaniem. Tak szachista średniej miary jak i mistrz, znajdzie w niej niewyczerpane źródło rozrywki umysłowej, a z trafnych i cennych uwag i spostrzeżeń może wyciągnąć wielkie dla siebie korzyści. Polecamy ją też gorąco wszystkim zwolennikom gry królewskiej.

„LE MATCH COLLE—KOLTANOWSKI“, broszura obejmująca 7 partyj powyższego matchu o mistrzostwo Belgji rozegranego w czasie 15—25 listopada 1925 r. Partje glossowane są przez obu zawodników i ilustrowane 24 diagramami. Prócz tego broszura zawiera regulamin matchu, artykuł Collego: „Match i teorja otwarć“ i 3 portrety: J. Tackelsa, prezesa Belgijskiego Związku Szachowego. Collego i Koltanowskiego. Format małej oktawy, stron 28. Cena 9 franków belg. (circa 2'80 zł.). Nakładem „L'Echiquier“. Bruxella. 44 Rue Ernest Laude (Belgja). — Przystępna nader cena i interesująca treść same polecają tą książeczkę.

ROZWIĄZANIA ZADAŃ Z N-RU 5-GO:

Nr. 66. A. F. Ianovcic 3⫩. (Z N-ru 4-go) Celem uniknięcia uboczności Autor wstawia czarną wieżę na a5. Rozwiązanie autorskie pozostaje niezmienione.

Nr. 77. J. J. Hajszeryk 2⫩. 1. Hh8—h5! (grozi Hg5⫩) Z 11 odmian tego pięknego zadania wybija się na czoło bardzo efektowny warjant 1... Gc4; 2. Wd4⫩!! W całości praca ta zupełnie zasługuja na tak wysokie odznaczenie.

Nr. 78. F. Otto 2⫩. 1. Ha1—h1! (grozi He4⫩) Podobieństwo z zadaniami Nr. 53 i Nr. 55 jest zupełnie przypadkowe, gdyż te 3 prace wpłynęły do Redakcji równocześnie.

Nr. 79. M. Wróbel 2⫩. 1. Ge6—c4! (grozi We8⫩) Pierwszy sukces młodego a już szeroko znanego kompozytora lwowskiego na międzynarodowej arenie.

Nr. 80. A. Brill 3⫩. 1. g2—g3! (grozi 2. g×f4+ i 3. Ge4⫩)
...K×d5; 2. g×f4, ...S×d5; 2. We6+, ...Sc5+; 2. W×c5,
...Sd6; 2. **Wc5 (g×f4+)**, ...f×g3; 2. f4+,
...f5; 2. g×f4+, ...∾; 2. g×f4+.
Uboczne rozwiązania A: 1. Sd5—c7! (grozi Sc6⫩)
...Sa5 (c5+); 2. b×S, ...Sd8; 2. S×b5, ...∾; 2. Sc6⫩
B: 1. Sd5—f6! (grozi 2. S×g4+ i 3. Ge4⫩)
...Sc5+; 2. W×c5+, ...Sd6; 2. S×g4+, ...∾2. S×g4+,

Nr. 81. J. Klemensiewicz 3⫩. 1. Kb5—b4! (grozi Gb5⫩)
...Kd7; 2. Wf7+, ...G×c7; 2. Gb5+, ...∾; 2. Gb5⫩
Wędrówka krzyżowa króla o pięknych obrazach matowych.

Nr. 82. Cz. M. Paluchowie 3⫩. 1. Wh1—a1! (grozi 2. Ge7+ i 3. G×d6⫩)
...Kc5; 2. Wa5+, ...d6; 2. Se6, ...∾; 2. Ge7+,
Lekki układ i ładna wędrówka krzyżowa królewska stwierdzają niepośledni talent kompozytorski u obu Autorów.

Nr. 83. L. Silberstein 3⫩. 1. Sg8—e7! (grozi 2. Sc6+ i 3. Wc7(e7)⫩)
...Kd7; 2. Sc6+, ...K×e8; 2. Sc6, ...∾; 2. Sc6+,
Jeden z Czytelników pisze złośliwie: „Nie wiem czemu Autor nie umieścił w diagramie reszty czarnych figur — byłyby się pomieściły jeszcze“. Zarzut słuszny, bo brak ekon mji jest rażący.

Nr. 84. A. Stańko 3⫩. 1. Hh4—h7!! (grozi H×f5⫩)
...Hc8(f1, f2, f4, f6); 2. Hh5+, ...Hd5(d7, e6, g4); 2. H×d3!
...He4(h3, h5); 2. H×H, ...Hf3; 2. Sd6! ...H×h7;2. Ge6!
...He5(g5); 2. S×H, ...Hg6; **2. H×g6(Sd6)**, ...g1∾; 2. H×f5⫩
Debjut Autora udał się znakomicie, gdyż zadanie to musimy uznać za najlepsze z całego numeru. Bajeczny pomysł w opracowaniu niezwykle precyzyjnem przy ogromnej ilości złudnych rozwiązań w rodzaju: 1. Hh8!? Hd5!!, 1. He1!? Hf4!! robi wrażenie roboty pierwszorzędnego mistrza. Malutka usterka: część. uboczne w obronie dość nierzeczowej nie osłabia uroku tej prześlicznej pracy.

Nr. 85. A. F. Ianovcic ⫩2 1. Wh8—h7!
...Hb8; **2. S b8(a×b8G(S))**, ..Hc8; 2. G×c8,
...Hd8; 2. S×d8, ..Hf8; 2 S×f8, ..Hh8; 2. S×h8,
...H×f7; 2. W×f7, ...Hg7; 2. W×g7, . Hg5; 2. S×g5,
...Hg3; 2. H×g3, ...H×g1; 2. H×g1, ...H∾; 2 He4+,
Na uznanie zasługują, piękny wstęp i duża ruchliwość figur.

Nr. 86. M. Soukup ⫩5. 1. h7—h8G!! 2. b4+, 3. G×f6, 4. Gb2!, 5. Wb1! G×b1⫩. Trudny samomat!

Nr. 87. E Wolański ⫩5. Po pobieżnej analizie pozycji widać odrazu, że ostatnim ruchem czarnych było tylko g7—g5! Wobec tego białe są uprawnione do bicia „w przechodzie“: 1. h5×g6!! („en passant“), 2. f4! 3. Se4+, 4. K×e4, 5. Ke5, d6⫩. Dowcip ten nie udał się jednak Autorowi z powodu 2 ubocznych rozwiązań A: 1. K×g5!! 2. Wf4, 3. Kf5, 4. Wb×d4, 5. Ke5, d6⫩. B: 1. Wg4!! 2. Wa4, 3. Wab4, 4 Wb×d4, 5. Ke5, d6⫩.

Nr. 88. S. Limbach ⫩6. 1. Wg1—g5! 2. Hf2+, 3. H×f4+, 4. H×f5+, 5. Hc8+, G×b7⫩. Pomysł wędrówki króla po diagonali (często już opracowywany) przedstawiony w formie samomatu.

Nr. 89. E. Ullrich 2⫩. 1. We7—e3! (tempo)

Nr. 90. J. M de Koning 3⫩. 1. Ge6—f7! (grozi 2. Hf3+!)
...Kf5; 2. Hf3+, ..W×d6; 2. Gg6+, ..S∾; 2. He3+,
..b4; 2. Hc4+, ..∾; 2. Hf3+!

Nr. 91. A. Ursić 3⫩. 1. Sc4—e3! (grozi Hf6⫩)
..Kc3; 2. Hb3+, ...Ke5; 2. He6+, ..G×d6; 2. Hc4+,
..Ge7; 2. Hg7+, ...Sd3(ef3); 2. Sc2+, ..Shf3(g6); 2. Sf5+,
..a×b4; 2. Hd5+, ...f×e3; 2. f×e3+, ..∾; 2. Hf6⫩
Zadanie to zdobi kilka pięknych ech symetrycznych.

Nr. 92. A. Ursić ⫩2. 1. Ha6—a1!
..G×b7; 2. Wh7! ...G×d7; 2. Wb1+!

ROZWIĄZANIA ZADAŃ Z NR. 5-GO NADESŁALI:

LWÓW: M. Barth (77—79, 80 B, 82, 83, 89), **S. Limbach** (77—79, 80 uat, B, 81—86, 87 aut, 89—92) **A. Lutman** (77—79, 80 A, 81—83, 85, 86, 89, 91, 92), **E. Messner** (77, 80 B, 92), **M. Strokon** (77, 79, 80 B, 82—84, 89), **W. Szajan** (77—79, 85, 89, 92), **E. Wolański** (77—79, 80 aut., B, 81—86, 88—92);

St. Biernat, Koło (77—79, 80 B, 82), **B. Cwilong, Piotrków** (77—79, 80 A, B, 81—83, 85, 86, 87, A, B, 88—92), **J. Galewski, Brdów** (77—79, 81, 82, 89), **A. Jurkiewicz, Brzeżany** (77—79, 80 A, 82, 83, 89—91), **N. Kaszuba, Drohobycz** (77—79, 80 B, 82, 83, 89—91), **J. Kiper, Warszawa** (77—79, 81—83, 85, 92), **W. Kohoziński, Kulparków** (77, 78, 80 A), **L. Kołat, Kraków** (77—79, 80 A, 82—84, 89—91). **F. Łaptaś, Kraków** (77, 79, 80 A, 89), **Ks. J. Matwijas, Jastrzębica** (77—79, 82, 83, 85, 90—92), **M. Michałkiewicz, Łódź** (77—79), **M. Rosenblat, Łódź** (77, 78, 80 A, 81—83, 89—91), **St. Smoleń, Oporów**, (77—79, 80 B, 81—83, 85, 86, 87 B, 88—92), **E. Tomczak, Janiszewo** (77, 78, 80 B, 82—85), **R. Tuszowski, Siedlisko** (77—79, 80 B, 81—83, 89—91).

ODPOWIEDZI REDAKCJI

WPp.: A. Brill, L. Klecki, M. Mandel, E. Messner, O. Słobodzian, M. Strokon, R. Tuszowski. Zadania otrzymaliśmy, dziękujemy, zbadamy, ewentualnie umieścimy. **Ks. J. Matwijas, Jastrzębica.** W zad. Nr. 61 po 1. Hd2+? nast. Ke4! bez 3⫩. W zad. Nr. 69 po 1. Wd7! W×h7; 2. H×h1⫩ natomiast po 1. Wd6? nast. Ga5! bez 2⫩. **S. Sprecher, Lwów.** Końcówka nie nadaje się do druku. **D. Akselrad, Kołomyja.** W zad. Kc6(c8) 3⫩ uboczne 1. Se8! Od bicia z zasady nie zaczyna się. **W. Bilek, Kołomyja.** Od bicia nie zaczyna się; dwumat Kb4 (e5) słaby. **Zb. Milli, Jarosław.** Dwumat Kc6 (e6) słaby, Kb7 (d6) nierozwiązalny. **Z. Konrad, Lwów.** Od szacha nie zaczyna się. Pozatem nadesłane zadania z powodu wielu b. poważnych braków, nie nadają się do druku.

WYDAWCA: KAZIMIERZ ZIELIŃSKI. — ODBITO W ZAKŁADZIE GRAF. L. S. T. W. LWÓW, LEONA SAPIEHY 77 — TELEF. 496